Biroul permanent al Senatului
Bp. 520 / 26.10.2026

CURTEA DE CONTURI A ROMÂNIEI

PREȘEDINTE

HL 67094/13.10.2026

Biroul permanent al Senatului
L619 / 2.11.2026

Domnului Mario-Ovidiu Oprea

Secretar General

Senatul României

Stimate domnule Secretar General,

Ca răspuns la adresa dumneavoastră nr. 4512/28.09.2026, înregistrată la Curtea de Conturi a României sub nr. 67094/02.10.2026, prin care ne solicitați avizarea *propunerii legislative pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală (b520/2026),* vă comunicăm faptul că în temeiul dispozițiilor art. 117 alin. (2) din Constituția României și ale art. 41 din Legea nr. 94/1992 *privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, precum și ale art. 67 alin. (1) și art. 68 alin. (1) din *Codul administrativ*, Curtea de Conturi a României avizează proiectele de acte normative numai în două situații expres prevăzute de lege, respectiv, fie în cazul înființării de către Guvern sau de ministere a unor organe de specialitate în subordinea acestora, fie, la cererea Senatului sau a Camerei Deputaților, în cazul proiectului bugetului de stat și al proiectelor de lege în domeniul finanțelor și al contabilității publice ori al celor care determină o diminuare a veniturilor sau o majorare a cheltuielilor aprobate prin legea bugetară.

Având în vedere că propunerile legislative transmise nu se încadrează în niciuna dintre situațiile sus-menționate, nu se impune avizarea acestora din partea Curții de Conturi a României, în conformitate cu cadrul legal aplicabil.

Cu toate acestea, în vederea definitivării procedurii legislative parlamentare, apreciem că trebuie avute în vedere următoarele observații cu privire la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală (b520/2026):

Din redactarea art. 2 alin. (2^3), nu reiese cu claritate modul concret în care se va proceda la remunerarea referenților de specialitate (de ex.: plata către referenți se va face din bugetul instituției care a dispus efectuarea actului medico-legal sau de instituția medico-legală care efectuează actul care va include contravaloarea referatului în tariful lucrării medico-legale), fiind prevăzute norme legate doar de modalitatea în care se va proceda la remunerarea și achitarea contravalorii referatului de specialitate. De asemenea, chiar dacă în textul actual al proiectului se prevede că, printr-un viitor OMS, se va reglementa modul de colaborare dintre medicii legiști și referenții de specialitate, totuși, forma de redactare nu include aspecte legate de plata remunerației referenților, fiind avute în vedere doar cele legate de colaborarea profesională.

Forma de redactare a art. 8 nu stabilește termene clare în limitele cărora, instituția de medicină legală trebuie să comunice organelor judiciare identitatea plătitorului, suma încasată,

dovada plății, pentru atașare la dosarul cauzei, astfel încât să se evite achitarea din două surse a aceleiași plăți. De asemenea, atât pentru claritate cât și pentru o redactare unitară a actului normativ, apreciem ca fiind necesară introducerea unei prevederi care să stabilească faptul că, sumele dispuse de organele judiciare, achitate direct instituției de medicină legală, să fie evidențiate distinct în bugetul respectivei instituții (similar propunerilor de modificare de la art. 32).

Referitor la propunerea de modificare art. 32 alin. (7), respectiv teza a treia a acestuia, se apreciază ca fiind necesară reformularea sa prin eliminarea adverbului "*numai*" și introducerea sintagmei „*sau în alte situații prevăzute de lege, după caz*", după cum urmează:

"*Proporția poate fi redusă, cu aprobarea ordonatorului principal de credite, în situația când subvențiile aprobate nu acoperă cheltuielile prevăzute la alin. (4) sau în alte situații prevăzute de lege după caz.*" Astfel, în formularea actuală, proiectul de lege este formulat excesiv de restrictiv, fiind eliminate orice alte situații care pot determina modificarea procentului de 50%, inclusiv apariția unor noi acte normative. De asemenea, propunem introducerea unei sancțiuni pentru nerespectarea procentului de min. 50% prevăzut de teza I a art. 32 alin. 7, în caz contrar, obligația stabilită prin proiectul de act normativ, nu va avea eficacitate practică.

Cu aleasă considerație,

MIRELA CĂLUGĂREANU
P. PREȘEDINTELE CURȚII DE CONTURI A ROMÂNIEI